

er forvaltet, set ud fra det økonomiske resultat. Der er derfor behov for andre redskaber, når de opnåede resultater skal vurderes.

Der findes i dag en række metoder til at vurdere, hvordan den enkelte kommunes ressourcer udnyttes, f.eks. budget- og aktivitetsanalyser, kvalitetsudviklingsanalyser, brugerundersøgelser o.s.v. Også indførelse af konkurrence, f.eks. i form af udbud og udlisering kan være en måde, hvorpå en kommune får afprøvet, om de anvendte ressourcer lever op til kommunalbestyrelsens målsætninger herfor.

Med indførelse af forvaltningsrevision skabes et supplement til andre styrings- og kontrolsystemer, idet der bl.a. opnås en uvildig og sagkyndig vurdering af de opnåede resultater set i forhold til de mål, der er sat af kommunalbestyrelsen. Forvaltningsrevision er dermed et velegnet kontrol- og ledelsesredskab for den enkelte kommunalbestyrelse.

Indførelse af forvaltningsrevision vil endvidere bidrage til at skabe et bedre overblik over driften af forvaltninger og institutioner. Udviklingen i den kommunale sektor i form af intern decentralisering af økonomisk ansvar til institutioner og decentralisering af kompetence og økonomisk ansvar til brugerbestyrelser har tillige øget kommunalbestyrelsens behov for at kunne følge produktiviteten og effektiviteten i institutionernes og forvaltningernes opgaveløsning.

Indførelsen af forvaltningsrevision kan desuden ses som et supplement til de nye regler i styrelseslovens § 62 om information over for kommunens borgere om den kommunale service, der skal sikre borgernes muligheder for at vurdere indholdet og omfanget af de væsentligste kommunale serviceydelser samt målsætningerne herfor.

Den forvaltningsrevision, der foreslås gjort obligatorisk på det kommunale område, adskiller sig i sit omfang fra forvaltningsrevisionen på det statslige område. Det er først og fremmest en følge af de principielle forskelle mellem det kommunale og det statslige bevillingssystem. På det statslige område er bevillingsmyndigheden hos Folketinget og ansvaret for bevillingernes anvendelse hos ministrene. På det kommunale område er såvel bevillingsmyndighed som ansvar for anvendelse af bevillinger hos kommunalbestyrelsen.

Den politiske og administrative beslutningsproces er således principielt ikke adskilt inden for det kommunale område i modsætning til det statslige område, hvilket har betydning for omfanget af forvaltningsrevisionen.

Formålet med forvaltningsrevisionen i kommunerne er ikke at opnå en vurdering af lovlige politiske beslutningers hensigtsmæssighed, men derimod

en vurdering af, om udførelsen af beslutninger og forvaltningen i øvrigt er gennemført på en økonomisk forsvarlig måde og i overensstemmelse med de fra politisk side opstillede mål og meddelte bevillingsmæssige forudsætninger.

Det er derfor alene udførelsen af kommunalbestyrelsens og udvalgenes beslutninger – og ikke de politiske beslutninger – der foreslås omfattet af den obligatoriske forvaltningsrevision.

Herved sikres, at den kommunale revision ikke bliver inddraget i vurderingen af politiske beslutninger, således at revisionens kritik heraf kunne blive udnyttet af den politiske opposition i kommunalbestyrelsen.

Et lovkrav om forvaltningsrevision af kommunalbestyrelsens og udvalgenes politiske beslutninger vil endvidere harmonere dårligt med det kommunale selvstyre.

1.2. Ændrede regler om tilsyn med kommunale fællesskaber m.v.

Det følger af § 60 i den kommunale styrelseslov, at aftaler om samarbejde mellem kommuner, som vil medføre indskrænkninger i kommunalbestyrelsernes beføjelser, skal godkendes af tilsynsmyndigheden.

Tilsynet med kommunerne udøves af tilsynsrådene og tilsynet med amtskommunerne (og Frederiksberg og Københavns Kommuner) af Indenrigsministeriet, jf. styrelseslovens § 47.

Ved indgåelse af aftaler i henhold til § 60 mellem en kommune og en amtskommune træffes afgørelse om godkendelse af Indenrigsministeriet for så vidt angår den amtskommunale deltagelse og af tilsynsrådet for så vidt angår den kommunale deltagelse. Indgås sådanne aftaler mellem kommuner i flere amter, træffes afgørelsen af de pågældende tilsynsråd.

Hvis der efter aftalen skal oprettes et selvstændigt styrelsesorgan, betegnes det kommunale samarbejde som et kommunalt fællesskab.

Et kommunalt fællesskab, der omfatter både kommuner og amtskommuner eller kommuner i flere amter, vil være undergivet tilsyn fra samtlige de tilsynsmyndigheder, der har godkendt oprettelsen af fællesskabet.

Dette betyder, at såvel Indenrigsministeriet som tilsynsrådet er tilsynsmyndighed i forhold til et kommunalt fællesskab med kommunal og amtskommunal deltagelse. Tilsvarende vil et fællesskab med deltagelse af kommuner beliggende i flere amter være undergivet tilsyn fra flere tilsynsråd.

Hver tilsynsmyndighed har i princippet selv kompetence til at afgive vejledende udtalelser og træffe afgørelser i forhold til fællesskabet. Det er dog forudsat i lovgivningen, at tilsynsmyndighederne skal